

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 17 (279)

28. aprillil 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

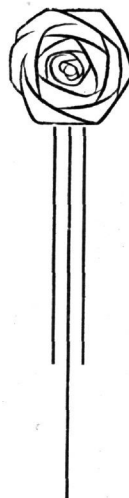
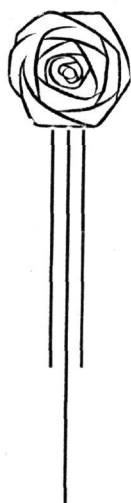
1/1 lehek.	Mk. 4000.—	1/4 lehek.	Mk. 1000.—
1/2 „	2000.—	1/8 „	500.—
1/3 „	1350.—	1/16 „	250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75%, tekstis 100% kallim.

Aadressi muutmise 30 mk.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) Prov. R. Vallner, Võitlusest keelatud kauplemise vastu uimastavate mürkidega Eestis.
 2) Dr. Schaltz, Rahvusvaheliste kuritegijate karistavusest. 3) R. Lehova, Tänavvõitlusest.
 4) Praegune maksulehtede väljasaatmise kord. 5) Ametlik osa. 16) Väljamaalt. 7) Kuulutused.

Kohtuminister O. Tief.

Võitlusest keelatud kauplemise vastu uimastavate mürkidega Eestis.

Prov. Rudolf Vallner,

tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse farmatsöidiline inspektor.

I.

Lugedes Hamburgi kriminaalpolitsei juhataja Dr. Schlanbusch'i referaati võitluse kohta keelatud kauplemise vastu uimastavate mürkidega „E. Politseilehe“ nr. nr. 1 ja 2 s. a., tulin arvamisele, et ei ole huvitusest ja kasuta lugejaid tutvustada ka võitlusega, mis peetud Eestis tervishoiu peavalitsuse (nüüdse tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse) poolt aastate jooksul.

Seadusvastases uimastavate ainete tarvitamises seisab ka Eestis tähendatud mürkidest esimesel kohal kokaiin. Vähem tuleb ette keelatud morfiini ehk morfiimi tarvitamist, kuna heroïini ehk diatsetüül-morfiini tarvitamine on tähendatud otsarbeks veel tundmatu. Samuti ei ole meil, õnneks, ka prepareeritud oopiumi (suitsetamiseks valmistatud) tarvitamist, kuna ainult arstlist oopiumi veetakse sisse ja selle tarvitamine sünnib seaduslikes piires.

Kokaiini ja morfiini tarvitamist on meile pärandanud peaaesjalikult ilmasõda. Vene garnisooniohvitseride seas meie linnades leidus kokainiste ja morfiiniste, kes levitasid pahet. Praegu tuleb narkootiliste ainete tarvitajaid rohkesti ette vene pagulaste ja võorast elementi seltskonna jäliste seas. Edasi leidub kokainiste kõiksuguste kuritegijate seas, ja on pahe levinud kahtlaste joogikohtade kaudu väga mitmesugustesse seltskonnakihtidesse, eestkätt küll alaväärtulistesse. Kokaiinitarvitajaid leidub ka igasuguste artistide seas, mis on pealegi seletatav enesejoovastamise tungiga. Kokainismi juhuseid on tulnud ette kahetsemisvääriiselt isegi koolinoorsoo seas. Üksikuid kokainiste ja morfiiniste tuleb ette arstide ja apteegiteenijate seas. Üldiselt ei ole meil aga veel, õnneks, üksugust kohutavat uimastavate mürkide tarvitamist nagu Lääne-Euroopas. Osalt takistab seda ka meil juba ammu maksnud ja veelgi kõvendatud vali kord mürkidega kauplemisel.

Enne kui asuda selle analüüsimise juure, kust ja kuidas satuvad keelatud müügile uimastavad mürgid meil Eestis, lubatagu minule lugejaid lühidalt tutvustada selle korraga, mis meil maksmas on ui-

mastavate mürkide keelatud müügi ja tarvitamise ärahoidmiseks.

Seaduste kogu 13. kõite arstiseaduse § 677 jagab kõik mürgised ja kangemõjulised ained nelja kategooriasse, kusjuures esimesse kuuluvad need mürgid, milledega on kõige kergem sünnitada mürgitusi. Tähendatud seaduse järgnevad paragrahvid määravad ära, milliseid seaduslikke nõudmisi tuleb täita iga kategooria mürkide ja kangemõjuliste ainete müügil, ja on täiesti arusaadav, et esimese kategooria ehk n. n. A mürkide müügi kohta maksab kõige valjem kord. Nende kauplemise õigus on ainult üksugustel suurrohu-kauplejatel, kes selleks on luba saanud nii linnavalitsuselt kui tervishoiu peavalitsuselt. Niisuguseid rohuladusid on riigis kõigest kümne ümber. Laol on vastutav juhataja proviisor, ja registreeritakse vastavas, seaduse poolt nõutud nõrraamatuse kõik A mürkide sisseostud ja müügid. Nende mürkide sissevedu välismaadelt registreerib tervishoiu- ja hoolekandevalitsus, tähendades, kes mingit mürki ja kui suurel hulgal on vedanud sisse. Sissevedaja mürgiste ainete kauplemise õigusega rohuladu võtab iga A aine sisse-õiguse tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse vastava loa, mis tollivalitsusele näidatakse ette ja mille põhjal mürk antakse välja. Ladu kannab saadud mürgi mürgiraamatusse ja annab välja ainult selleks õigustatud ostjatele. Need on, esiteks, teised rohulaod, kellel on samad õigused, teiseks, apteegid. Muud asutused ja isikud vajavad mürkide ostuks seaduses ettenähtud tunnistusi. Mürgiraamatu juures peavad olema tõendavate dokumentidena õigustatud asutuste kirjalikud tellimised; tunnistuste põhjal toimetatud müükidel on mürgiraamatusse märgitud tunnistuse väljaannud asutuse (politsei, tervishoiu osakonna) nimi ja tunnistuse number, kuupäev. Harilikult on ka tunnistus ise mürgiraamatu juures. Rohuladude revideerimisel nõuab tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse farmatsöidiline revisent mürgiraamatu ettenäitamist; kord aastas aga nõutakse tähendatud valitsusse kõik mürgiraamatud, võrreldakse ükssteisega ja revideeritakse põhjalikult.

Apteekides tarvitatakse A mürke arsti-

tähe järgi rohtude valmistamiseks, ja sisaldavad rohud neid aineid väga ja väga väikestel kaaluhulkadel. Olgu rohus nii väike hulk A mürki, kui tahtes, apteek ei tohi seda välja anda arstitäheta. A mürki sisaldava rohu kordamisel tuleb apteegil nõuda arsti allkirja uuendamist. Kõik retseptid kopeeritakse retseptuurraamatusse ja hoitakse alal kolm aastat (retseptuurraamatud aga hoitakse veel kauem alal); on aga retsept A mürgi peale arsti poolt puhtal kujul kirjutatud välja, kantakse retsept peale selle veel iseäralisse mürginõorraamatusse, ja mürk antakse välja ainult allkirja vastu.

Arstiseaduse ülaltähendatud paragrahvi järgi seab mürkide kategooriate nimekirjad kokku tervishoiu nõukogu. Esimesse kategooriasse ehk A mürkide hulka on võetud niisugused kardetavad mürgid, nagu arseenik, vosvor, tsüaankaalium, aga ka mürgised alkaloidid (taimeriihi mürgid), nagu morfiin, herooin, kokaiin, strühniin j. t. A mürkide nimekiri on avaldatud „Riigi Teatajas“ nr. 128 — 1922. a. Sellesse on võetud, nagu meie praegu tähendasime, ka morfiin, herooin, kokaiin, aga ka oopium, ained, mis on tähendatud I. rahvusvahelises oopiumi konventsioonis. Teatavasti võttis riigikogu esimese rahvusvahelise oopiumi konventsiooni vastu 1922. a. (L. R. T. nr. 109/110 — 1922. a.). Oopiumi konventsiooni vastuvõtmisega võttis Eesti oma peale kohustuse, ühes teiste riikidega võidelda keelatud kauplemise vastu uimastavate mürkidega, mis on müügile lubatud ainult arstlikeks otstarbeks. Rahvasteliit nõuab riikidelt igal aastal aruande uimastavate ainete sisseveo, valmistuse, tarvitamise ja väljaveo kohta. Peale selle on rahvasteliit juba aastate eest pannud ette korra, et ükski riik ei lubaks teise riiki uimastavaid mürke välja vedada, kui sellelt teiselt riigilt ei ole näidata ette sisseveo luba. Riigid võtsid selle korra vabatahtlikult oma peale, jättes arusaadavalt tähendatud sisse- ja väljaveo lubade väljaandmise

tervishoiu keskasutuste peale. Ka Eestis hakkas neid tunnistusi õigustatud sisseveo jaoks tervishoiu peavalitsus välja andma. Kahjuks ei täida kõik riigid ettepanud korda regulaarselt. II. rahvusvaheline oopiumi konventsiooni paari aasta eest võttis konventsiooni üles sisse- ja väljaveo-tunnistuste süsteemi vastastikkuse informatsiooni kohustusega ja täiendas mürkide nimekirja, millele keelatud kauplemise vastu tuleb rahvusvaheliselt võidelda, veel haschischega. Ka paneb teine konventsioon teda vastuvõtivate riikide peale kohustuse rahvasteliidude uimastavate mürkide kohta neli korda aastas aru anda. Mitmesuguste raskenduste tõttu on riigid olnud konventsiooni kinnitamisega väga tagasihoidlikud. On ju maid, kus uimastavate mürkide produktsioon ja kauplemine on väga suur, nii et sellel on majandusline tähtsus, ja siin ei näe kõik riigid heameelega tehtavaid raskusi. Nii on Saksamaa esitajad konverentsil ainult selle märkusega alla kirjutanud, et Saksamaa aruandmises jääb senise korra juure, s. o. üks kord aastas annab aru uimastavate mürkide valmistuse, sisse- ja väljaveo kohta. Eestil ei olnud oma esitajat teisel rahvusvahelisel oopiumi konverentsil. Sellel vastuvõetud teise rahvusvahelise oopiumi konventsiooni on tunnustanud Eesti tervishoiu nõukogu Eesti kohta vastuvõetavaks, ja on oodata, et vabariigi valitsus esitab konventsiooni riigikogule lähemal ajal vastuvõtmiseks.

Nagu sellest kõigest näha, maksab uimastavate mürkide sisse- ja väljaveo, müügi ja tarvitamise kohta vali kord, mis seadusvastast müüki ja tarvitamist kui mitte hoopis ei takista, siis ometi märksa kitsendab. Korraldus võiks, nagu meie alamal näeme, veel palju paremaid tagajärgi anda, kui ametkonnad ühes riigis ja vastavad ametkonnad teistes riikides rohkem käsi-käes töötaksid, nagu seda soovib ka Dr. Schlanbusch, ja ükssteise korraldusi ei halva, nagu seda, kahjuks, sageli tuleb ette. (Järgneb.)

Rahvusvaheliste kuritegijate karistavusest.

Politseidirektor **Dr. Schultz**, Viinis.

(Järg.)

Mis puutub rahvusvaheliste kuritegijate tegevusviisidesse, siis tuleb kõigepealt märkida mitmesuguseid astmeid, mis ühenduses rahvusvahelise tegevusega: alates tegevusega ühel ja samal kohal

ning lõpetades alatasa reisiva kuritegija tegevusega.

Esimeses järjekorras peab peatuma nende kuritegijate juures, kes elavad alaliselt teatud riigis, selle piiridest harilikult

ei lahku ning oma tööd niiviisi korraldavad, et nende kuritegevuse saagiks ja ohvriks langevad varandused ja isikud, kes on teise riigi, s. o. mõne välisriigi pii-rides. Sarnane kuritegevus avaldub muidugi mõista mitmesugusel viisil. Siin võiks nimetada võõra riigi metallraha ja rahamärkide võltsimist, kusjuures küll peab tähendama, et kuritegijad, kes kuuluvad sellesse liiki, küll igakord ei talita teadlikult rahvusvaheliste kuritegijatena. Tihti on sarnaste kuritegude ainsaks motiiviks oma maal inimesi petta, neile vale- raha andes ja müües. Kuid teatavatel tingimustel plaanitseatakse ka otsekohe kahju tuua teisele riigile, s. o. sellele riigile, mille rahamärke võltsitakse; eriti võib niisugune juhtumine leida aset, kui on mängus poliitilised motiivid ja kaalut-lemised. Niisugustel kordadel töötab ku-ritegija käsi-käes suurema hulga abilistega, kelle ülesandeks on võltsitud raha las- ta liikvele vastavas võõras riigis ehk vii- mase riigi naaberriikides.

Teise, samasse liiki kuuluva kuritegija tüübi tegevust iseloomustab see asjaolu, et kuritegija ise küll elab ühel kohal, oma elukohast ehk teatava riigi piiridest ei lahku, kuid meelstab isikuid, kes tema ohvriks peavad langema, välismaalt oma kodumaale, mitmesuguste ettekäänete abil, kõiksuguseid meetodeid tarvitusele võttes. Siis pannakse toime kuritegu, ära kasutades tutvust inimestega, kohatund- mist ning sageli ka teatavate seaduste tundmist. Iseäranis armastatakse ohv- reid sellega ligi meelitada, et neile paku- takse võimalus osa võtta mingisugusest seadusvastasest, kuid hästi tulutoovast operatsioonist, näiteks, salakaubavedami- sest; kuritegijate kasu seisab muidugi sel- les, et petetud välismaalased vastavate seaduste mittetundmise ja skandaali ära- hoidmise püüde tõttu ei mõtlegi ametivõi- mudele teatada pettusest ning kuritegijaid anda üles. Näidetena nimetaksin siin ko- hal hispaania ja eriti vene vara- ja kulla- petiseid, petmisi arvatavate võltsitud ra- hamärkidega Nuchim Schapiro eeskujul jne. Kuna niisuguste rahvusvaheliste ku- ritegijate tegevus kannab õige brutaalset iseloomu, on teiste tegevus, mis sihitud samuti välismaal elavate inimeste petmi- sele, hoopis ilmsüütum. Nende sekka kuu- luvad kuritegijad, kes ajalehekuulu- tuste jne. kaudu reklaami teevad ettevõtte- te heaks, mida olemas ei ole ehk ainult paberil eksisteerivad, kes tihti töötavad samas suunas abiliste-agentide kaudu

(mõnel korral isegi terve agentide võrgu kaudu); need on patendi-, näituste-, tiit- lite-, diplomide-, ekspeditsioonipetised j. t. sarnased.

Hoopis teist pilti pakub teise liiki kuu- luvate rahvusvaheliste kuritegijate tege- vus. Ka neil on alaline elukoht ühe riigi piirides, kus nemad, võib olla, midagi sea- dusvastast ei võta ette, kus nemad elavad vaiksete, jõukate inimestena, keda ar- mastavad ja austavad tihtipeale kaasko- danikud; sealt lahkuvad nemad aeg-ajalt, et väljamaale reisida, niisuguste „lõbu- ja tervisparandamisreiside“ eesmärgiks on muidugi mingi, varem hästi organiseeritud ja läbimõeldud kuriteo toimetamine, et siis saadud saagiga kodumaale tagasi tul- la ning edasi elada vaikse ja rahuliku, iga- pidi eeskujuliku kodanikuna. Siia võime arvata reisivaid tasku-, magasin-, vöö- rastemajade-, muuseumi-, kirikuvargaid, murdvargaid, mängijaid, naistega kauple- jaid jne. Eriliselt kasutatakse ära kas- vastavat aastaaga (laadavargad, supe- luskohavargad jne.) ehk aga iseäraseid juhtumisi ja sündmusi, suuri üleilmilise tähtsusega pidustusi, näit., rahvusvahelisi näitusi, riigipeade küllasõite üksteisele, kroonimispidustusi, üleilmilisi spordivõist- lusi jne.

Täitsa vastand esimesse ja teise liiki kuuluvatele rahvusvaheliste kuritegija- tele on kuritegija, kes alati reisib, kellel ei ole kusagil alalist elukohta, kes rändab linnast linna, paigast paika, riigist riiki. Siia kuuluvad ühelt poolt kõige rohkem tuntud kuritegijate tüübid, nemad elavad rikkalt, neil on — kui tegevus õnnestub — raha maailm; need on rahvusvahelised suurpetturid, juhusteotsijad, tshekivõltsi- jad, poliitilised avantüristid, võõrastema- jade vargad, tasku- ja magasinivargad; teiselt poolt tuleb lugeda selle liigi kurite- gijate hulka ka kõige vaesemaid, kõige enam langenud ka füüsiliselt, reisivaid ehk jalgsi ümberlonkivaid rahvusvahelisi hulguseid, kerjuseid ja teisi petiseid. Sar- nase olukorrani jõuavad lõpuks aga ka paljud tagaotsitavad kuritegijad, kui ne- mad on seadusvastasel teel omandatud vara läbi löönud ja ei ole leidnud võima- lust uue kuriteo abil raha saada ehk vä- hemalt ajutiselt ausa tööga ülespidamist teenida. Sellesse liiki kuuluvad enam- vähem ka need alati rändavad mustlased, kes pettusi, vargusi jne. toime panevad ja kellel veel ei ole alalist elukohta.

Ka kuritegude toimepanemisviis ning rahvusvahelsus seisavad lähedas ühendu-

ses üksteisega. Juba varem minu poolt käsitatud eriline ja tugev kuritegevuse tahe seletab seda asjaolu, et rahvusvahelised kuritegijad oma tegusid toime panevad hoopis suurema julgusega, tarvitades tihti suuremat vägivalda kui kohalikud kuritegijad. Selle juure tuleb arvata veel seda, et rahvusvaheline ei tarvita sageli niisugust ettevaatust, nagu seda tahtes-tahtmata peab tegema kohalik kuritegija; rahvusvaheline paneb pettusi, värgusi jne. toime sel teadmisel, et temal on ikka võimalus parajal silmapilgul ehk vähemalt siis, kui hädaoht läheb, kaduda; lõpuks teab tema ka väga hästi, et siis, kui teda kuriteo toimepanemise kohal ei tunta, muutub raskeks kuritegija kindlakstegemine. Lisame sellele veel juure, et rahvusvaheline kuritegija oskab igalpool tähelepanematult liikuda, et tema on tänu reisimisele osav ja heade kommetega, et tema oskab keeli, tunneb maailma ja inimesi, et tema on üldse intelligentsem kui harilik kuritegija. Sellest intelligentsemast ripub ka ära see tõsiasi, et rahvusvahelised kuritegijad armastavad toime panna sarnaseid kuritegusid, kus võib, nagu silmamoondaja, töötada kiirelt, sünnitades segadust, nagu taskuvarguste juures ehk hasartmängude mängimisel kas valekaartidega ehk teiste ebaõigete abinõudega; teiselt poolt töötatakse ajades inimestele hirmu peale, nagu seda teevad suuremad pankade röövlid. Õige tähtsa ning rahvusvahelisele kuritegijatele iseloomustava sümptoomina võiks mainida kuritegijate käsi-käes töötamist. See on pannud aluse suurtele rahvusvahelistele organisatsioonidele ja omamoodi kuritegijate seisusele, nii et rahvusvahelised, näiteks, ei tee tegemist heameelega kohalikkude varastega jne. Sarnane koostöötamine on arusaadav. Sest teise linna mittetundmine ning kõige pealt miteteadmine, kus ja kellele müüa varastatud kraami, sunnib rahvusvahelist kuritegijat enesele otsima kohal abilisi; see aga suurendab veelgi nende kuritegijate hädaohtlikkust.

Terve pildi täienduseks tahaksin juure lisada veel mõtteid rahvusvahelise kuritegevuse tekkimise põhjaste üle. Siinjuures tuleb vahet teha kahe tähtsa momendi vahel: välised tingimused, mis soodustavad neid kuritegusid, ning isiklikud tingimused. Tegurite sekka, mis hõlbustavad rahvusvahelise kuritegevuse levimist, tuleb muidugi lugeda suuri muudatusi rahvaste riiklikus ja poliitilises

elus: sõdu, revolutsioone, majanduslikke ümberkorraldamisi ja halbu rahvamajanduslikke olukordi teatavates riikides. Niisugused nähtused annavad ka vastuse küsimusele, mispärast vahete-vahel tõuseb järsku kohutavalt rahvusvaheline kuritegevus ja mispärast kuritegijatena osutuvad niisuguste rahvuste liikmed, kelle suhtes varem seda polnud märgata. Mainiksin, näiteks, grusiinlasi ja teisi idarahvaste hulka kuuluvaid kuritegijaid, kelle tegevuse all Kesk-Euroopa viimastel aastatel kannatab. Muidugi tuleb põhjusi niisugustele nähtustele otsida ka rahvaste iseloomus, vaimlises, füüsilises ja moraalses arenemises. Sellega on ühenduses tuntud tõsiasi, et mõnede rahvaste kuritegijad on spetsialistid ühel ehk teisel kuritegevuse alal; nii tunneme ungari, galliisia ja vene taskuvargaid, hispaania ja vene varapetiseid, ameerika ja vene pangaröövleid jne. Ka mõned üldised kitsendused kodumaal võivad kaasa aidata kuritegevusele asumisele väljamaal: karde tud sõjaväeteenistuse kohustus, vabaduse kitsendused jne. Iseenesest mõista tuleb tegurina siin arvestada ka meie aja hiigla liikumisega ja liikumisvahendite suure arvuga ning liikumise mitmesuguste võimalustega. Kuid see pole mõõduandev. Just siis, kui liikumine üldse oli õige piiratud harilikudole kodanikkudele, eriti aga igasugune liikumine üle riigipiiride, s. o. maailmasõja päevil arenes rahvusvaheline kuritegevus jõudsasti, nii et tuleb jõuda arvamisele, et see kuritegevus oskab kasutada nii liikumise kergendusi kui ka selle takistusi.

Kui nüüd kujutada ette, et kõik loetletud eeltingimused on olemas, siis on sellega ainult tee tasandatud kuritegevusele ning jääb ikka veel küsida, missugused jõud peavad peale selle kaasa mängima, et tulemusena saada rahvusvahelise kuritegija? Kõige pealt etendavad suurt osa mitmesugused otsekohesed põhjused, mis pealt näha pole tähtsad, kuid siiski peidavad suurt hädaohtu. Nimetan: halba eeskuju, eksiteele meelitamist vanemate ehk samas vanaduses seisvate kergemeelsete ehk juba kuritegevuse teele sattunud isikute poolt, läbikäimist lõbunaistega ja nende lähedal seisvate isikutega, kõlblusvastast kirjanudust, raamatute lugemist, milles kirjeldatakse kuritegusid ning ülistatakse kuritegijaid, lõpuks ka kinoetendusi, eriti kui kinolintide sisuks kriminaalromaanid jne. Need mürgid võivad avaldada mõju mõistagi ainult siis,

kui vastavas isikus eneses leidub hea pind nende vastuvõtmiseks. Siia tuleb lugeda inimesi, kellel tahtmine rännata, tööd tegemata reisida ja hästi elada; mõju avaldavad ka füüsilised vigastused ning muidugi vaimuhaigused, degeneratsioon, mit-tetahtmine õppida ehk igasuguse võime puudumine selleks jne. Arvame sellele veel lisaks mitmesuguseid haigusi, mis on rahutu, korratu ja kergemeelse eluviisi kaaskäijateks, eriti suguhaigused ning tiisikus, ning kõiksuguste uimastavate mürkide tarvitamise mõju, ja meil on käes veel teised momendid, mis vähendavad inimeste tahtejõudu ja töövõimet ning tõukavad neid jäädavalt kuritegevuse tee-le. Et kõik need eeltingimused tähtsal moodsul maksvad on ka noorsoo suhtes, on iseenesest selge. Ja meie leiamegi, et rahvusvaheliste kuritegijate seas on väga palju noori inimesi, palju isegi alaealisi. Halb külg seisab niisugustele kuritegija-tele veel selles, et nemad — kord eksi-teele sattunud — pea kunagi ei pääse ku-ritegevusest, olles tihti välismaades, mis

raskendab tunduvalt tagasipöörmist kor-ralikku ellu. Nemad tunnevad ennast lin-nupriidena ja on, enese arvates, sunnitud ikka ja ikka uuesti seadusvastaseid tegu-sid toimetama. Selle tõttu leiame nende seast hulk retsidiviste, selle tõttu muutu-vad nemad kõik varem või hiljem profes-sionaalseteks kuritegijateks. Tähtis on rahvusvaheliste kuritegijate arenemisele selles suunas ka nende suguelu, eriti sar-naste kuritegijate juures, kellel puudub üldse alaline elukoht. Abiellu pea kunagi ei astuta (kui see ei sünni pettuse eesmär-giga, nagu abielupetiste juures) ja kuigi abiellutakse, siis harilikult lõbunaistega, nii et ka abielu ei paku mingit kõlblist tuge. See asjaolu ning rippuvalt sellest see tõeasi, et sarnastel kuritegijatel pole isikuid, kelle eest nemad peaksid hoolit-sema, annab neile tundmise, et neil ei ole elus midagi kaotada, millegagi riskeeri-da, see kõik aga suurendab nende tege-vuse hasartlikkust ja hulljulgust.

(Järgneb.)

Esimesi saksa naispolitsei ametnikke Dresdenis.

Naispolitsei ametnik hoiatab tänaval
mängivat last.

Tänavvõitlusest.

R. Lehova.

(Järg).

Löökosade liikumine kahtlastes rajoonides. Enne liikumisele asumist selgitab löökosa ülem alluvatele antud ülesande peensusteni. Peale ülesande tutvustab neid rajooni täpse plaaniga ja annab jaoülematele tegutsemiseks juhtnööre. Liikumine sünnib kõige lühemat teed mööda. Kõige ees liiguvad piilurid kahekaupa, kummalgi pool tänavat (kui liikumine mujal, siis oneneb piilurite arv valitsevast olukorrast). Piilurid määratakse jaoülemate poolt ja liiguvad üksuse ees 100—200 mtr. Piilurite ülesanne seisab olukorra selgitamises, kas liikumistee on vaba vaenlastest, kas ei ole oodata kallal tungi kuskilt ja kus kohal asub vaenlane. Igast juhtumisest teatavad piilurid otsekohe ennem määratud leppemärkide abil jaoülemale, kes sellest teatab löökosa ülemale.

Teatud kauguses piilurite järgi liiguvad löökgrupi osad ravis, vastavalt olukorrale; eespool laskur- ja kergekuulipilduja jaod, tagapool rasked kuulipildujad ja reserv. Grupi juhataja asub kohal, kus temal kõige parem tervet löökosa juhtida. Iga jaoülem saadab löökgrupi ülema juure ühe mehe sideks. Jaod liiguvad tänavatel alajaotuse järgi mõlemal pool majade ääres kolonnis ühekaupa, jaoülematega eesotsas, sellejuures hoides sõjariistu laskevalmis. Liigutakse majade ligi, et võimalikult vähem välja paista, liikumise varjamiseks kasutatakse tänava kõverdusi, majanurki, putkasid, kioske, elektriposte, puid jne.

Vaenlase poste ja valvetõkkeid peab kõrvaldama, kui selleks vähe piilureid, siis saadab jaoülem niipalju mehi, kui ülesande läbiviimiseks on tarvis. Valvepostide kõrvaldamine peab sündima võimalikult kärata ja suurema tähelepanu äratamata.

Kui asub liikumisel ees kahtlasi maju, siis otsitakse need läbi. Maja piiratakse meeskonnaga ümber, võimalikult niiviisi, et ei ärata seesviibijate tähelepanu; iga akna ja ukse juure asuvad paar meest, end nõnda varjates, et seestpoolt ei nähta, kuid et need igaüht, kes tahaks põgeneda läbi akna või ukse, saaks kinni pidada. Ukse sissekäigul peavad läbiotsijad end varjama, et ukse avamisel seesolijad ei saa teha neile vigi. Ukse avamisel kohe abinõud tarvitusele võtta, et seda enam

ei saa sulgeda. Ukseavaja otsitakse kohe läbi ning kõrvaldatakse temalt sõjariistad. Ruumide läbiotsimisel lastakse temal ees minna. Kui maja läbiotsimine lõpnud, siis liigutakse endises korras edasi. Maja läbiotsimisel kahtlases rajoonis peab osa meeskonda valvet, et väljastpoolt ei sünni ootamatust.

Kui ei ole võimalik liikuda tänavaid mööda varjatult ning taktiline seisukord nõuab täieliku löökgrupi varjamist, siis liigutakse läbi aedade ja hoovide, kasutades kõiki ettevaatusabinõusid, sarnasel korral ei ole mööduandev tee pikkus, vaid ta otstarbekohasus.

Kahtlaste rajoonide isoleerimine teistest. Enne ülesande täitmisele asumist, jagatakse kahtluse all olev kvartaal rajoonideks. Iga rajooni määratakse ise löökgrupp. Asudes ülesande täitmisele, selgitab löökgrupi ülem endale olukorra ja tutvuneb temale antud rajooni plaaniga. Selle peale selgitab meeskonnate ülesande ja igaühe kohused. Löökgrupi ülem jagab rajooni tarviduse ja tähtsuse järele osadesse, seab välja vahipostid igale poole tänavnurkadele ja läbikäikudele, seab üles tähtsamatesse kohtadesse kuulipildujad (sarnastesse kohtadesse, kus suurem laskesektor ja kus relva parem varjata). Selle juures peavad rajooni tähtsamad punktid laskepiirkonda ulatuma. Kuulipildujatele peab valmistama ka tagavara seisukohad, kuhu neid tarviduse korral saaks kohe üleviia. Isoleerimine sünnib selleks, et keegi isoleeritud rajoonis tähele panemata sisse ega välja ei pääse, enne kui on kindlaks tehtud, kus kohal asuvad vaenlase toetuspunktid või löökgrupid ehk nende salakuulajad ja kui need on kõrvaldatud. Postid peavad kinni kõik isikud, kes salasõna ei tea. Kinnipeetud isikud toimetatakse vahipostide vahel liikuvate patrullide poolt kogumispunktidesse, mis juba ette on määratud.

Läbiotsimisel otsitakse rajoonis leiduvad majad põhjalikult läbi, kooskõlas antud ülesandele ja oma tähelepanekutele. Öösel peab asetama vahiposte tihedamalt kui päeval.

Luure tänavvõitluses. Luure ülesandeks on selgitada: kus asub vaenlane, kus asuvad vaenlase eelpostid, vaatepunktid, üksikud väeliigid, palju mehi on kasutada

vastasel, mis kavatseb tema ette võtta, missuguseid väeosade ümberpaigutusi tema teeb, kus kohal asub vaenlase juhtiv jõud, kus asuvad vaenlase moonatagavarad, kui suured need on, missuguseid relvu tema tarvitab, kus kohal need asuvad, kes juhivad üksikuid väeosi, löökgrupe, kuidas vastane käib ümber kohalikkude elanikkudega, kuidas on kohalikud elanikud tema vastu, missugune on vastase meeskonna meeoleolu, kuidas vastane on ennast kindlustanud, kus kohal ta kindlustatud punktid asuvad, palju mehi on tal üksikutes löökgruppides, kuidas need on varustatud, kus kohal asuvad vastaspoole nõrgemad küljed jne. Piilurite otsekoheseks ülesandeks on valmistada, kui võimalik, vastase seisukohadest plaani ehk krokii, tähendades sellele võimalikult kõik, mis puutub olukorda ja vastase löökosa paigutusse. Enne luure väljasaatmist peab talle põhjalikult selgitama: täielikud teated vastasest, kus asuvad oma löökgrupid ja mis on neil kavatsusel lähemas tulevikus, missugune ülesanne nendele antakse, kui kaugele peab luure liikuma, missugused spetsialistid kaasa tulevad ja mil otstarbel (näit.: minöörid jne.), missuguseid relvu kaasa võtta, missuguseid leppemärke tarvitada (öösel, päeval), salasõna.

Luure peab püüdma igal tingimusel kaasa tuua vange. Surnud vastaselt peab igakord kõik dokumendid ära korjama ja need kohe luure ülema kätte toimetama, kes need saadab viibimata edasi.

Luure tänavvõitluses eraldub maastiku-luurest omapärasusega: vaenlane, kes asub kuskil majas, jääb tihtipeale tähele panemata ja piilurid lähevad majast mööda, luure järele liikuv löökosa võib sattuda selleläbi lõksu ja hävineda.

Luure kergeneb selle läbi, et kahtlases rajoonis asub kodanikke, kes ei tunne kaasa vaenlasele ning annavad teateid tema üle piiluritele. Sarnaseid teateid peab aga väga ettevaatlikult kasutama, neid võimalikult kontrollides, sest vastane võib nimelt mõne oma mõtteosalise saata välja, luurele valeteadete andmiseks. Tänavvõitluses on otstarbekohane riietuda kohalise elanikuna.

Tänavvõitluses jaguneb luure poliitiliseks ja sõjaväeliseks. Poliitilist luuret toimitakse salaagentide kaudu, keda tarkem korral saadetakse vastase poole. Need ässitavad vastast nende pool valitseva korra vastu üles, eriti tähtis on rahulole-

matuse tekitamine vastase löökosades, laotavad vaenlase hulgas kihutuskirjandust, teevad igasugust kihutustööd nii rindel kui ka seljataga, püüdes vastase löökosade mehi oma poole meelitada. Kui juhus soodus ja tarvidus selle järele, lastavad nad õhku vastase moonalaod ja arsenaalid või panevad põlema, lõhuvad ja rüüvad vastase väeosade (löökgrippide) seljataga raudteid, sildi ja maanteid. See oleks aktiivne poliitiline luure. Passiivne poliitiline luure oleks, kui agendid rahulikult panevad tähele ning kannavad ette vastaspoole poliitilisest meeoleolust nii sõjaväes kui ka rahvahulgas, kui agendid jälgivad vastase sõjaväe ning administratiiv juhte ja teevad viimaste kavatsused kindlaks. Tänavvõitluste ajal peab tingimata organiseerima poliitilise luure vastase seljataga, õpetades eriti selleks otstarbeks mehi.

Aktiivne luure on raske läbi viia, sest vaenlane võtab selle hävitamiseks kõik abinõud tarvitusele, seepärast on tarvis selle läbiviimiseks eriti õpetada inimesi. Harilikult tegutseb aktiivne ja passiivne luure ühel ajal.

Sõjaväeline luure tänavvõitluses on raske ülesanne just sellepärast, et igalpool liikudes ähvardab sõjaväe luuret linnades suurem hädaoht kui harilikul maastikul. Otstarbekohane on luure linnades viia läbi erariideis, kuna mundris meeskonnad seisavad luureteenistuses igalpool vaatepunktides, nagu tornides, pööningutel, ning suurte majade ülemistel kordadel. Kõige kasulikum luure linnades on jalgväelastel, kuna ratsaväelasi ja jõumasinaid luures kasutatakse sidevahenditena seljatagusega, ühtlasi ka teadete kiire edasitoimetamise abinõudena.

Edukalt saab kasutada luures naisterahvaid ja poisikesi. Need pääsevad tähelepanu äratamata läbi vastase positsiooni. Väga palju sarnaseid näiteid võib tuua ette tänavvõitluse alaloost, eriti just Venemaalt kodusõja päevil.

Õhuluure ja selle kasutamine tänavlahingutes. Lendmasinaid on kerge ja otstarbekohane kasutada tänavlahingutes luureabinõuna. Tema oma võimsa kiiruse ja soomuskattega, ei ole vastase poolt nii ruttu tabatav. Lendurvaatleja teeb ülesvõtteid õhust vaenlase positsiooni ja kahtlase kvartaali kohal lennates, eriti tähelepanu pöördes sarnastele kohtadele, kuhu vaenlane on ehitunud ja kindlusta-

nud vastupanuks või toetuseks kaevikud, traataiad, barrrikaadid jne.

Lendur, kes toimetas luuret ja ülesvõtteid, viib ülesvõetud plated otsekohe laboratooriumi, kus need kiiremas korras ilmutatakse ja vastavalt nõuetele suurendatakse. Need foto-plaanid jagatakse neis kvartaalides tegutsevate löökgruppide juhatajatele. Sarnane plaan on täpsem, kui igasugused teised käsitsi joonistatud krokiid, ja näitab täpselt ära kõik paigutused vastasest (nagu kindlustused, barrrikaadid jne.), kui niisugused peensused teada, siis on löökosadel kerge teha seda. Jalgväe luure ei suuda kunagi nii täpseid plaane vaenlase kindlustusest ja osade paigutamist valmistada.

Eeltoodust näeme, et luure esialgne õpetus ei või jääda muutmata, vaid tema peab muutuma või täienema uute andmete põhjal, mis on vaenlase tegevusest ning olukorrast. Sellega siis luure organiseerimine tänavvõitluses peab ülal hoidma paindumise ja igasuguste võtete ning kombinatsioonide rohkusega. Midagi ei tohi jätta kasutamata. Mida isemeelsem ja julgem luureviis, seda paremad on saavutatud tagajärjed.

Luure organiseerimine tänavvõitluses

on otsekohe ärarippuv side loomisest. Sideta ei ole luuret, sest luure teadete hiline kättejõudmine ei ole midagi väärt. Luureteadete õigel ajal kohalesaabusine on hea side korraldusteene. Sellest näeme: side peab olema katkestamata, et luure täidaks oma otstarvet.

Side organiseerimine tänavlahingus on raske just sellepärast, et vastaspoolde on jaotatud üksikutesse löökgruppidesse, kes kõik tegutsevad eraldi. Side loomine sarnaste üksuste vahel nõuab suurt tööd ning oskust. Segavalt side organiseerimises tänavlahingus on linna ehituste omapärasus, peaaegaliselt aga löökgruppide kiire liikumine kohalt kohale.

Nagu linn ühelt poolt segab side organiseerimisele, nõnda aitab tema oma telefoni-telegraafi võrguga teiselt poolt. Tänavlahingus peab otsekohe telefoni-telegraafi jaamad oma alla võtma, sellest on võitlusekäik. Näiteks: 1. detsembril 1924. a. Tallinnas kommunistide mässu ajal ei õnnestunud nende löökgruppidele vallata telefoni-telegraafi keskjaama, mispärast nende löökgrupid tegevust sideta ja selletõttu liikvideeriti neid kergesti. (Järgneb.)

Praegune maksulehete väljasaatmise kord.

Vallavalitsused saavad maksunõudelehed politseile välja järgmises korras, näiteks siin toon keskmise suurusega valla arvud: jaanuarikuus — möödunud aasta II. poole tulumaksu sissenõudmiseks saadeti 65—80 lehte, 175.656 mk. — 100.000 mk. peale; juulikuul algul — jooksva aasta $\frac{1}{3}$ osa kinnisvaramaksu sissenõudmiseks 75—85 lehte, 60.803 mk. — 75.100 mk. peale; juulikuul lõpul — jooksva aasta kaitseliidumaksu sissenõudmiseks 115—125 lehte, 61.507 mk. — 73.300 mk. peale; septembrikuus — jooksva aasta vallaisikumaksu sissenõudmiseks 211—250 lehte, 119.221 mk. — 125.300 mk. peale; oktoobrikuus — jooksva aasta I. poole tulumaksu sissenõudmiseks 47—55 lehte, 136.586 mk. — 150.400 mk. peale; novembrikuus — jooksva aasta $\frac{2}{3}$ osa kinnisvaramaksu sissenõudmiseks 69—80 lehte, 140.937 mk. — 150.160 mk. peale ja detsembrikuus jooksva aasta II. poole tulumaksu sissenõudmiseks 50—65 lehte, 125.012 mk. — 140.300 mk. peale. Nii siis seitse suuremat maksuüksust 632—740

maksulehega 819.421 mk. — 904.560 mk. sissenõudmiseks, millised politseile saadetakse mitmesugustel tähtaegadel ja kuude viisi.

Need on ainult suuremaid maksuüksusi, mis kohalik vallavalitsus konstaablile saadab välja aasta jooksul, kuid peale nende tuleb veel aastas mitmesugustel tähtaegadel mitmesuguseid teisi makse vähemal arvul: vallatööstusmaks ettevõtete pealt, sõidukite, koerte, jalgrataste jne. maksud. Pealegi jagavad mõned vallavalitsused ka vallaisikumaksu pooleks ja saavad selle kahes osas sissenõudmiseks: I. pool esimesel ja II. pool teisel poolaastal.

Peale eeltoodu saavad veel teised riigiasutused aasta jooksul mitmesugustel tähtaegadel mitmesuguseid makse sissenõudmiseks: katlamaks, katlaomanikkude liikmemaks, ärimaks, puhtakasumaks ja mitmesugused lisamaksud nende juure; siis veel kaitseliidumaks tulumaksu-, kinnisvara-, ärimaksu-, puhtakasumaksu- ja katlamaksu alusel. Sarnaseid nõudmisi tuleb aasta jooksul keskmiselt 200—300,

keskmiselt 1.150.000 mk. — 1.300.000 mk. peale.

Sarnane mitmesugustel tähtaegadel maksulehtede väljasaatmise kord teeb aga sissenõudjale politseiametnikule palju ilmaaegset tööd ja vaeva. Peab ju politseiametnik iga maksulehe saamisel ringi sõitma ja makse nõudma. Lõpetab ta aga ühe maksugrupi sissenõudmise, saab ta vallavalitsuselt jällegi uue maksugrupi ja nüüd peab politseiametnik uuesti sõitma samade kodanikkude juure ja nii kestavad sõidud ühede ja samade kodanikkude juure mitmesuguste maksude pärast. Siin kohal peab tähendama, et juba ühe maksu pärast tuleb peaaegu alati 2—3 sõitu teha. Esimesel korral maksuvõlgnik harilikult ei tasu maksu, vabandades rahapuudusega; sageli ei leita ka maksuvõlgnikku kodust; tuleb ka ette varanduse üleskirjutamisi ja oksjonipidamisi.

Lõpuks, kui maks on nõutud, siis algab sissenõutud raha edasitoimetamine kas vallamajja, panka või postkontori — jällegi sõidud ja ajakulu. Ei ole sugugi palju, kui arvan, et iga maksulehe pärast tuleb konstaablil keskmiselt kaks sõitu teha ja keskmise valla rajooni konstaabel, kes aasta jooksul mitmesugustel tähtaegadel saab keskmiselt 1000 maksulehte, peab

nende pärast tegema vähemalt paartuhat sõitu. See aga kulutab palju aega ja nõuab konstaablilt ka suurt kantsleilist tööd.

Kas ei saaks siin asja sel teel parandada, et maksunõudjad asutused ehk vähemalt vallavalitsused koondaksid kõik maksud ühe kodaniku kohta võimalikult ühele maksulehele ja saadaks võimalikult ühel ajal välja. Siis väheneks selle läbi esmalt maksulehtede arv mittevõrra ja ühtlasi jääks ka palju konstaabli sõite ära. On õigus, et meil maksuseadustes on mitmesugused tähtajad maksu tasumiseks, mis praegu vast ei luba sarnast koondamist ja võidakse öelda, et kui kõik maksud koondada ühe maksulehe ja tähtaja peale, siis ei suudaks kodanik neid korraga tasuda. Seadusi võiks aga vastavalt muuta ja teiseks on vastuvaidlematu tõde, et kõik need maksud peab kodanik ometi aasta jooksul õiendama. Kui nüüd kodanikul korraga maksmine on raske, siis võiks lubada jaokaupa maksmist ehk maksunõudja asutuse loal maksunõudmise pikendamist. Sellel oleks ka see hea külg, et konstaablil oleks teada, kuipalju ja missugused maksud igalt kodanikult aasta jooksul tuleks nõuda ja millal seda kõige paremini võimalik oleks toimetada. —d.

Ametlik osa.

Politseidirektori käsukiri 6. aprillist s. a. nr. 1:

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse („R. T.“ nr. 27 — 1927. a.) ning politseiasutuste kujundamise määruse § 33 põhjal („R. T.“ nr. 177/178 — 1925. a.) on kinnitatud prefektide poolt esitatud politsei jaoskondade asjaajajateks järgmised ametnikud, arvates 1. aprillist s. a.

Tallinna-Harju prefektuur:

1. jaoskonna politseikomissari asjaajajaks Tallinnas — Karl Sikk, senine sama jaoskonna asjaajaja;

2. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tallinnas — Johannes Milder, senine sama jsk. asjaajaja;

3. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tallinnas — Aleksander Lember, senine sama jsk. asjaajaja;

4. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tallinnas — Eduard Umberg, senine sama jsk. asjaajaja;

5. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tallinnas — Christjan Sternfeldt, senine sama jsk. asjaajaja;

6. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tallinnas — Peeter Rull, senine sama jsk. asjaajaja;

Nõmme jaosk. politseikomissari asjaajajaks Harjumaal — Leonore Kesker, senine sama jsk. asjaajaja;

Keila jsk. politseikomissari asjaajajaks Harjumaal — Karl Nigossou, senine sama jsk. asjaajaja;

Rapla jsk. politseikomissari asjaajajaks Harjumaal — Mart Jurikson, senine sama jsk. asjaajaja;

Raasiku jsk. politseikomissari asjaajajaks Harjumaal — Eduard Kabrei, senine sama jsk. asjaajaja;

6. jaosk. politseiabikomissari asjaajajaks sadamas — Rudolf Jürgenson, senine sadama jsk. asjaajaja.

Tartu-Valga prefektuur:

1. jsk. politseikomissari asjaajajaks Tar-

tus — Kristjan Loor, senine sama jsk. asjaajaja;

2. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tartus — Roman Volt, senine sama jaosk. asjaajaja;

3. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tartus — Axel Juhkam, senine sama jsk. asjaajaja;

1. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tartumaal — Johannes Pöld, senine 1. jsk. asjaajaja Tartumaal;

2. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tartumaal — Leonhard Tobber, senine kants.-ametnik;

Mustvee jsk. politseikomissari asjaajajaks Tartumaal — Marie Liis, senine sama jaosk. asjaajaja;

Elva jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tartumaal — August Luik, senine 4. jsk. asjaajaja Tartumaal;

Valga jaosk. politseikomissari asjaajajaks Valgamaal — Richard Meister, senine van. kants.-ametnik;

Valga jaosk. politseikomissari asjaajajaks Tõrvas — Juhan Ermann, senine sama jsk. asjaajaja.

Viru-Järva prefektuur:

Rakvere jsk. politseikomissari asjaajajaks Virumaal — Rudolf Kaulen, senine sama jsk. asjaajaja;

Rakvere jsk. politseikomissari asjaajajaks Virumaal — Richard Suurman, senine linna jsk. asjaajaja Rakveres;

Väike-Maarja jsk. politseikomissari asjaajajaks Virumaal — Leopold Laks, senine sama jsk. asjaajaja;

Paide jsk. politseikomissari asjaajajaks Järvamaal — Anton Jürgenson, senine sama jsk. asjaajaja;

Paide jsk. politseiabikomissari asjaajajaks Tapal — Rudolf Teder, senine sama jsk. asjaajaja.

Abiprefektuur Narvas:

1. jaoskonna asjaajajaks Narvas — Marta Pontak, senine sama jsk. asjaajaja;

1. jsk. asjaajajaks Narvas — Aleksander Karlsbach, senine 2. jsk. asjaajaja Narvas;

2. jsk. politseikomissari asjaajajaks Narvas — Eduard Hermann, senine 3. jsk. asjaajaja Narvas;

Jõhvi jsk. politseikomissari asjaajajaks Virumaal — Friedrich Kriis, senine sama jsk. asjaajaja.

Lääne-Saare prefektuur:

Haapsalu jsk. politseikomissari asjaajajaks Läänemaal — Artur Espenberg, senine linna jsk. asjaajaja Haapsalus;

Haapsalu jsk. politseikomissari asjaaja-

jaks Läänemaal — Helmuth Aamisepp, senine Haapsalu jsk. asjaajaja;

Haapsalu jsk. politseiabikomissari asjaajajaks Kärdlas — Anna Tökke, senine Hiiu jsk. asjaajaja;

Lihula jsk. politseikomissari asjaajajaks Läänemaal — Arvid Kutsar, senine sama jsk. asjaajaja;

Märjamaa jsk. politseikomissari asjaajajaks Läänemaal — Nikolai Torneo, senine sama jsk. asjaajaja;

Kuresaare jaosk. politseikomissari asjaajajaks Saaremaal — Akilina Velsvebel, senine sama jsk. asjaajaja;

Kuresaare jsk. politseiabikomissari asjaajajaks Orisaares — August Kirs, senine sama jsk. asjaajaja.

Viljandi-Pärnu prefektuur:

Viljandi jsk. politseikomissari asjaajajaks Viljandimaal — Johannes Kask, senine 1. jsk. asjaajaja Viljandimaal;

Viljandi jsk. politseikomissari asjaajajaks Viljandimaal — Juhan Reitel, senine linna jsk. asjaajaja Viljandis;

Põltsamaa jaosk. politseikomissari asjaajajaks Viljandimaal — Karl Martinson, senine sama jsk. asjaajaja.

Abiprefektuur Pärnus:

1. jaosk. politseikomissari asjaajajaks Pärnumaal — Peeter Pais, senine 3. jsk. asjaajaja Pärnumaal.

Mõisaküla jsk. politseikomissari asjaajajaks Pärnumaal — Jaan Ander, senine sama jsk. asjaajaja;

Linna jsk. politseikomissari asjaajajaks Pärnus — Ludmilla Saks, senine sama jsk. asjaajaja;

Linna jsk. politseikomissari asjaajajaks Pärnus — Karl Treiberg, senine 1. jsk. asjaajaja Pärnumaal;

Võru-Petseri prefektuur:

Võru jsk. politseikomissari asjaajajaks Võrumaal — Eduard Zirkel, senine sama jsk. asjaajaja;

Antsla jsk. politseikomissari asjaajajaks Võrumaal — Harry Org, senine sama jsk. asjaajaja;

Võru jsk. politseiabikomissari asjaajajaks Rāpinas — Jaan Koppel, senine Leevi jsk. asjaajaja.

Abiprefektuur Petseris:

Petseri jsk. politseikomissari asjaajajaks Petserimaal — Juhan Looming, senine sama jsk. asjaajaja;

Irboska jsk. politseikomissari asjaajajaks Petserimaal — Paul Kokker, senine sama jsk. asjaajaja;

Värskä jsk. politseikomissari asjaaja-

jaks Petserimaal — Rudolf Raag, senine sama jsk. asjaajaja.

Raudteepolitsei:

Raudteepolitsei Tallinna jsk. abikomissari asjaajajaks — Robert Bollman, senine sama jsk. asjaajaja;

Raudteepolitsei Valga jsk. abikomissari asjaajajaks — Johannes Soosu, senine sama jsk. asjaajaja;

Raudteepolitsei Narva jsk. abikomissari asjaajaja kohustetäitjaks — Alfred Anderson, senine kants. ametnik.

Tartu - Valga prefektuuri konstaabel Georg Popp on vabastatud ametist omal palvel, arvates 31. märtsist s. a.

Viru - Järva abiprefektuuri konstaabli k. t. Narvas Adolf Normak on vabastatud ametist omal palvel, arvates 1. apr. s. a.

Lääne - Saare prefektuuri konstaabel Jüri Önnis on vabastatud ametist omal palvel, arvates 10. aprillist s. a.

Raudteepolitsei konstaabel Vilhelm Leefberg on ümber paigutatud omal palvel Lääne - Saare prefektuuri koosseisu, arvates 1. aprillist s. a.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse („R. T.“ nr. 27 — 1927. a.) põhjal on paigutatud ümber politseikooli jaoulem Robert Lehova — konstaabliks raudteepolitsei koosseisu, arvates 1. aprillist s. a.

Tallinna - Harju prefektuuri konstaabli kohustetäitjad Karl Kasesalk ja Evald Kibus on kinnitatud konstaabliteks kutsetunnistuse omandamise puhul, arvates 1. aprillist s. a.

Jäärja rajooni konstaabel Pärnumaal Johan Lanz on vabastatud ametist omal palvel pensioni peale mineku puhul, arvates 1. maist s. a.

Adavere-Rutikvere rajooni konstaabel Viljandimaal Hendrik Paulmeister on vabastatud omal palvel pensioni peale mineku puhul, arvates 1. aprillist s. a.

Voka rajooni konstaabel Virumaal Theodor Klaus on vabastatud ametist omal palvel, arvates 1. aprillist s. a.

Jõhvi jaoskonna vanem kordnik Eduard Üprus on kinnitatud konstaabliks kutsetunnistuse omandamise puhul, arvates 1. aprillist s. a. Narva abipref. koosseisu.

Käskkirjaga 13. aprillist s. a. nr. 39 siseministeriumile

on kriminaal-assistent Võrus Karl Hommik vabastatud ametist koosseisude vähendamise tõttu, arvates 1. aprillist s. a.

Kriminaalpolitsei agent Pärnus Mihkel Peimann on määratud kriminaal-assistentiks sealsamas, arvates 1. aprillist s. a.

Kriminaalpolitsei agent Tallinnas Kristjan Puskar on määratud kriminaal-assistentiks sealsamas, arvates 1. aprillist s. a.

Politsei peavalitsuses on registreeritud: ajaleht „Uus Kiir“; ilmub Tallinnas üks kord nädalas; väljaandja ja vastutav toimetaja — Arnold Grimpel. Ajaleht trükitakse Tallinnas o.-ü. „Vaba Maa“ trükikojas.

Politsei peavalitsuse poolt on antud load: August Jaani p. Pohlake'sele — laskeriistu parandada omas töökojas Tallinnas, V. Karja tän. nr. 3, maksvusega 27. märtsini 1928. a.

Kanditus Abeli p. Pikhoff'ile luba antud laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks ning laskeriistade parandamiseks Narvas, 8. Netebergi tän. nr. 13, maksvusega 14. aprillini 1928. a.

Tühistatud järgmised load:

Politseidirektori määrusega on tühistatud Tarvastu vallas elutseva Villem Hermani p. Leideker'i ja Mustjala vallas elutseva Aleksander, Adu ja Eduard Tooma p. Vara'de ja Puurmani vallas elutseva Eduard Jukk'i laskeriista hoidmise ja kandmise load.

Politsei peavalitsuse poolt välja antud load korjandusteks:

Eesti karskusiidu juhatusele on 20. aprillil s. a. luba antud 30. aprillil ja 1. mail s. a. üleriiklikku karbikorjandust toime panna;

21. aprillil s. a. on kindral Laidoneri nimelise invaliidide kapitali komiteele luba antud 15. mail s. a. ülemaalist korjandust korjanduslehtedega ja -karpidega toime panna. Kohtades, kus 15. mail võimata korjandust läbi viia, võib korjandust toime panna 22. mail või suviste pühade ajal. Lehtedega korjandus kestab kuni 15. juulini. Samuti on lubatud E. naisorganisatsioonide liidu juhatusele ülemaalist korjandust 100 korjanduslehega naiste kutsehariduse tõstmise ja laste hoolekande teostamise heaks toime panna kuni 4. septembrini s. a.

Kohtuministeriumi määrus Tartu - Võru rahukogu ringkonna Tartu kohtu-uurijate jaoskondade tööpiirkondade muutmise kohta.

Tartu-Võru rahukogu ringkonna Tartu kohtu-uurijate jaoskondade tööpiirkond („R. T.“ nr. 9 — 1926. a.) on muudetud järgmiselt:

Tartu 1. jaoskond: Tartu linna politsei 1. jaoskond — praegu maksvates piirides.

Kantselei asub Tartus.

Tartu 2. jaoskond: Tartu linna politsei 2. ja 3. jaoskond — praegu maksvates piirides.

Kantselei asub Tartus.

Tartu 3. jaoskond: Kallaste alev. Vallad: Ropka, Haaslava, Vana-Kuuste, Vastse - Kuuste, Ahja, Rasina, Meeksi, Kastre - Võnnu, Mäksa, Luunja, Kavastu, Peipsiäärne, Tammistu, Vesneri, Elistvere, Kudina, Vara, Alatskivi, Kokora, Pala ja Ranna.

Kantselei asub Tartus.

Tartu 4. jaoskond: Alevid: Mustvee, Jõgeva; raudteeliin Tartu jaamast

kuni Pedja jaamani (incl.); vallad: Raadi, Sootaga, Saadjärve, Puurmani, Härjanurme, Kaarepere, Jõgeva, Kuremaa, Saare, Roela, Kasepää, Vaimastvere, Laiuse, Laius-Tähkvere, Torma, Lohusuu ja Avinurme.

Kantselei asub Tartus.

Tartu 5. jaoskond: Tartu raudteejaam; raudteeliin kuni Puka jaamani (excl.); alevid: Otepää, Elva; vallad: Tähtvere, Vorbuse, Laeva, Ulila, Kavilda, Rannu, Kongota, Aru, Meeri, Luke, Kodijärve, Pangodi, Uderna, Kirepi, Valguta, Rõngu, Aakre, Palupera, Hellenurme, Päidla, Vana-Otepää, Pilkuse, Pühajärve, Vastse - Otepää, Krüüdneri ja Kambja.

Kantselei asub Tartus.

Väljamaalt.

Varastatud kaubarong.

Chorzovi linnas Ülem-Sileesias juhtus mõne aja eest õige algupärane vargus. Ühel ilusal päeval kadus jäljetult kaubarong, mis koosnes 42 vagunist, mis kõik täidetud kivisõega. Jaamaametnikud otsisid ja ei leidnud rongi ning lõpuks ei jäänud muud üle, kui pöörduda kriminaalpolitsei poole. Politsei hakkas asja uurima ja leidis lõpuks rongi üles, olgugi mitte tervikuna, vaid üksikute osadena. Selgus nimelt, et keegi ettevõtlik ametnik oli tulnud mõttele ise realiseerida kaupa, mis kaubarongis. Mees saatis vaguneid üksikult üksikutesse linnadesse ja müüs süsi odava hinna eest mitmele kaupmehele. Suure vaevaga läks korda kindlaks teha, kuhu jäänud kõikide vagunite sisu, sest need saadeti laiali üle riigi.

Röövlite ülikool.

Kui politsei, eriti kriminaalpolitsei teeb alatasa edusamme kuritegevuse ja kuritegijate vastu võitlemisel, siis ei saa muidugi ka kuritegijad jääda pealtvaatajateks, ka nemad peavad õppima uusi meetodeid ja kui politsei paneb suurt rõhku hästi väljaõpetatud ja ettevalmistatud kriminaalametnikkude kogule, siis on arusaadav, et ka vastane pool jõuab arusaamisele, et korradiku ja põhjaliku ettevalmistuseta ei saa meie päevil enam tegutseda, „asjatundjaid“ ja „eriteadlasi“ nõuab praegusel ajal ju iga tegevusala. Sellepärast ei saagi väga imestada, kui vene ajalehed teatavad, et Nõukogude politseivõimudel läks hiljuti korda tabada

moodsate õppimisabinõudega varustatud, korrapärast röövlite kooli. Viimase asupaik oli Kesk-Venemaal, Vladimiri linna ümbruses, kus keegi vana kuritegija, kes väliselt pidas metsavahi ametit, õpetas asjast huvitatud kelme. Peaõppeaineteks osutusid: laskmine, pusside tarvitamine, murdvarguste jaoks tarvisminevate riistade õige tarvitamine ja teised ained, „mis tähtsad igale korralikule kuritegijale“. Koolijuhataja, 60-aastane meesrahvas, tunneb hästi oma eriala, kui vana retsidivist. Tema eesmärgiks oli võimalikult paljudele isikutele võimaldada sarnase erihariduse saamist ning selle tõttu tegi mees laialdast kihutustööd oma „õppeasutuse“ kasuks. Kuid, nagu teada, ei ole teoreetilised loengud puhtpraktilisel alal küllaldased, neile peavad ikka sellisima praktilised tööd ning viimased ei puudunud ka vana röövli õppekavas. Kui teoreetilised teadmised olid omandatud, siis korraldati „praktilisi õppusi“, mis äratasid suurt hirmu maaelanikkude seas. Kuivõrd hästi oli kõik organiseeritud, seda näitab kõige kujukamalt, võib olla, see asjaolu, et politseivõimud leidsid koolist muuseas väga hea väljatelefoni sisse-seade.

Kas daktüloskoopia hädaohus?

Mõne aja eest käis välismaade ajakirjandusest teade läbi, et ühel Pariisi arstil on läinud korda leida meetodi, kuidas uuendada ehk õigemini kõrvaldada sõrmeotsade nahka, nii et sellega kaovad papillaarjooned, mis ju ülitähtis kuritegi-

jatele, kellede näpujäljed ühe või teise kriminaalasutuse vastavas albumis. Asja hakati tõsiselt uurima — on ju kõikide maade politseivõimud niisugusest küsimusest huvitatud — ning selgus, et tegemist on ühe Pariisi arsti Netley Lucas'i läbipaistva ja osava reklaamiga. Tähendatud arst on juba varemalt mitmel korral osanud ajalehtedesse mahutada sõnumeid, mille järele temal on korda läinud opereerida sõrmeotsi, nii et igale inimesele iseloomustavad papillaarjooned kaovad. Sarnasel teel otsis ettevõtlik arst endale patsiente ning püüdis äratada üldist tähelepanu. Olgu muuseas tähendatud, et arst on mitmel puhul karistatud kõiksuguste seaduste vastu eksimiste eest. Teadlased asuvad praegugi kindlal seisukohal, et võimalik pole sõrmeotsade nahka niiviisi kõrvaldada, et järel ei jääks iseloomustavaid jooni. Senini pole ka teada, et kuritegijate poolt oleks tehtud katseid kirjeldatud teed käia oma isiku kindlakstegemise võimaluse äravõtmiseks.

Pariisis uus politseiprefekt.

Prantsuse ministrite nõukogu nimetas 14. aprillil s. a. siseministri Sarraut ettepanekul uueks Pariisi politseiprefektiks hra Chiappe'i, senise kriminaalpolitsei direktori ja siseministeeriumi kindralsekretäri. Isikute vahetus Pariisi prefektuuris on tingitud senise prefekti Morain'i vanadusest, kes pensionile määrati ja kellele anti auprefekti tiitel. Kriminaalpolitsei direktoriks lahkunud Chiappe asemel saab hra Renard, senine siseministeeriumi kantselei juhataja ja personaalidirektor. Ühtlasi pandi viimase peale ka Constantine linna (Alshiiiris) prefekti kohustetäitmine. Kõik muudatused astuvad jõusse arvates 10. maist s. a.

Surmaotsusetegijaks — oma naine.

Hiljuti äratas Chicago linnas üldist põlgust kuritegu, mis pandi toime kaupmehe W. A. Scholl'i poolt, kes õnnetu armastuse tagajärjel tappis omi lapsi: kuueaastase Donaldi ja kaheksa-aastase Viviani, kes aga peale mõrtsukatöö kordasaatmist enam ei julgenud oma elule lõppu peale teha, nagu tema seda kavatses esialgu. Scholl oli teist korda abielus, kuid see abielu ei osutunud õnnelikuks, ning noor naine läks mehest lahku. Scholl arvab, et tema seda ei suuda üle elada ning otsustas lahkuda vabatahtlikult elust. Tema ei tahtnud aga ka omi lapsi ellu jätta, sest mees kartis, et võõrasema lapsi ei armasta ja nendega käib

halvasti ümber. Väike poiss ei saanud aru, mispärast isa tema tahab tappa ja palus isa põlvili teda mitte surmata. Peale poja surmamist jõudis kord tütre kätte. Väikene tütarlaps seletas, et tema hea meelega sureb, et jälle ühes olla armastatud „Doddy'ga“. Mees võeti vahi alla peale tapmise ning Gary politsei arestimajas nägi mees peale pikemat aega jälle oma armastatud naist. Scholl küsis naiselt, kas oleks õige ja soovitatav, kui tema katsuks pääseda surmanuhtlusest, mis nähtud ette sarnastele kuritegudele. Naine vastas eitavalt ning mõistis mehe surma. Mõrtsukas võttis selle otsuse teadmiseks ja lubas talitada vastavalt. Ülekuulamisel tunnistas mees puhtsüdamlikult oma süü üles ja palus määrata kõige karmima karistuse, mis seadus näeb ette — surmanuhtluse. Tema kinnitas veel eriti, et tema tapmist kordasaatmisel olevat olnud täie mõistuse juures.

Naisvaras ja naiskirjanik.

Keegi taani naiskirjanik jutustab järgmisest, Lõuna-Prantsusmaal sündinud loost. Kirjanik elas ühes parimatest võõrastemajadest hôtel d'Azuris. Muuseas sai tema tuttavaks ühe noore väga meeldiva ja ilusa daamiga, kes end nimetas krahvinna de Brun'iks. Kõik olid armunud krahvinnasse. Temal oli uhke auto, selle juhiks oli neeger. Iga õhtu peale ei net läks krahvinna kasiinosse, kus tema hasartmängudes riskeeris suuri summe. Tema oli igapidi sümpaatlik inimene, kes oli palju elus reisinud ja oskas elavalt, huvitavalt ja vaimurikkalt jutustada oma reisidest ja läbielamustest. Krahvinna meeldis minule, nii seletab naiskirjanik, sedavõrd, et mina valisin varsti tema oma sõbrannaks. Võõrastemaja peajutuaineks olid tol korral võõrastemajavargused, mis tihti kordusid ja mille ohvriks langesid peaaegu kõik võõrastemajas elutsevad isikud. Politsei näis olevat võimetu kuritegija kindlakstegemiseks. Vanad osavad detektiivid ei suutnud midagi ära teha. Kord tulime võrdlemisi hilja kasiinost koju, krahvinna oli väsinud ning näis olevat veidi ärritatud, mida ma esimest korda tema juures panin tähele. Esialgu istusime all, võõrastemaja vestibüülis, kuid krahvinna lahkus varsti, põhjuseks nimetas tema mingit tühja ning, nagu minule näis, väljamõeldud asjaolu. Kui mina, jatkab naiskirjanik, oma tupp tahtsin minna, nägin, et krahvinna oli unustanud oma kindad toolile. Otsustasin kindad viia oma sõbrannale ja selleks

minna tema tupp. Kui mina koputasin tema toa ukse pihta, ei vastanud minule keegi ja ma astusin tupp. Kui suur oli aga minu ehmatus, kui mina nägin oma sõbranna toas mustas näokattes naisterahvast, kes seisis avatud kohvri ees: tähendab, kurikuulus võõrastemaja varas oli parajasti tööl. Mul tuli meele, et krahvinnal oli kallihinnaline, väga ilus pärlitest kaelahe. Mis ma pidin teema? Sel silmapilgul jooksis tundmatu minu juure, võttis minu käest kinni ja sundis mind laskevalmis püstoliga diivanile istuma. Siis võttis tundmatu näokatte näolt — ning minu ees seisis ilus krahvinna de Brun. Tema jutustas minule, et tema üsna noore tütarlapsena läks mehele väga rikkale isikule, kes alataasa reisib. Kui tema kord mehega sattus ühte võõrastemajja, kus muuseas peatus keegi ülikas ameeriklane oma naisega, kellel oli väga palju ehteasju, tuli temal tahtmine neid ehteasju varguse teel omandada. Ja tõesti läkski korda salaja hiilida ameeriklaste tupp ja kallihinnalisi väärtasju varastada. Sarnane varastamine muutus noorele naisele spordiks, sest tema mees oli küllalt jõukas selleks, et oma naisele osta ihaldatud ehteasju, mis omandati varguse teel. Sellest ajast peale reisib naine linnast linna, võõrastemajast võõrastemajja ning — varastab võõrast vara, tundes selles oma elu suuremat löbu ja ülesannet. Minu ilus sõbranna, nii lõpetab taani naiskirjanik, palus mind anda ausõna, et mina peale jutujamist lõppu ühe tunni jooksul midagi ette ei võtaks, et tema suudaks omi asju likvideerida ja ära sõita. Mina andsin talle sõna, läksin oma tupp ja ei jutustanud asjast kellelegi; sest ajast peale ei ole mina enam näinud oma endist sõbrannat.

Surmanuhtlus ja alaealised.

Saksa ajakirjandus on võtnud üles küsimuse, kas ei tuleks kaotada surmanuhtluse täideviimine alaealiste juures. Selle kohta kirjutab sanitaarnõunik Dr. Fr. Leppmann järgmist. Surmanuhtlust võib üldse teoreetiliselt õigeks pidada ainult sarnaste kuritegijate suhtes, kes on alaliselt hädaohtrikud seltskonnale ja kes näitavad parandamatut meelt. Selle tõttu aga ei saa surmanuhtlust tarvitusele võtta inimeste suhtes, kes veel ei ole täitsa välja arenenud. Juba täitsa terve inimese

juures ei tähenda 18-aastane vanadus veel hingelise arenemise lõppu ja hingelist küpsust. Noorte, alaealiste kuritegijate seast leiame meie aga väga palju sarnaseid, kes arenevad alles nii kehaliselt kui hingeliselt peale 18 a. vanaduse, nende juures ei saa küpsusest alla 25 a. vanaduse juttugi olla tänu vaimlisele arenematusetele, mitmesuguste psükopaatilistele nähtustele jne. Minu kauaaegsed kogemused vangimajade arstina ja kohtuinspektorina on õpetanud, et noored kuritegijad, kellele armu antakse, ei kuulu sugugi nende kriminaalkuritegijate hulka, keda ei saa parandada ja õigele teele juhida. Kõige sellepärast arvan mina, et surmanuhtlust karistusabinõuna tuleb kaotada noorte inimeste juures kuni 25 a. vanaduseni. Peale selle aga arvan mina, arvesse võttes hirmsat eluks ajaks sunnitööle mõistetute karistust, et tuleks hiljemalt 15 aasta pärast peale vahiallavõtmist kontrollida, kas kuritegija ei ole meelt parandanud, nii et teda võiks jälle tagasi lubada vabadusse ja inimkonda. — Sama küsimuse kohta kirjutab valitsusnõunik O. Krebs, vangimaja direktor Thüringenis, kokkuvõetult järgmist. Kõigi karistusseaduse printsiipide vastu mõjub surmanuhtlus noore inimese peale hoopis rängemalt ja rusuvamalt kui vana inimese peale, sest noorelt inimeselt võetakse ära palju eluaastaid, hoopis rohkem eluaega kui vanalt inimeselt ning noores eas oli elutung mitu korda suurem kui vanaduses. Kes noort inimest nuhtleb surmaga, karistab teda selle eest, et tema sai halva kasvatuse või üldse ei saanud mingit kasvatust. Seltskond, kes kõrvaldab noore inimese elust, tahab end vabastada kohustustest ja vastutavusest isiku kasvatamise eest. Selle asemel, et kasvatamist täiendada ehk üldse ette võtta, hävitatakse kasvatamatu isik: probleemi sellega ei lahendata, see kõrvaldatakse ühe hoobiga. Kes pooldab noorte surmanuhtlust, näitab, et tema ei usu kasvatamise võimalustesse, kuid peame meeles, et see sünnib ajajärgul, kus vangimajades katsutakse kõiksuguste abinõudega kasvatada isegi elatanud kuritegijaid-retsidiiviste. Sarnane inimene ei tea midagi vangimajade elust ja ei tea samuti põrmugi nende hingeelust, ei tea ka, et parandamine ja kasvatamine on täielikult võimalik.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- Viira, Artur Peetri p., v. a. Kavastu vallaval. 9. 3. 21 a. nr. 1347. (6008)
- Aarna, Paul Jakobi p., v. a. Ahja vallaval. 10. 2. 25 a. nr. 529. (6010)
- Oppmann, Herman Oskari p., v. a. Haaslava vallaval. 27. 8. 26 a. nr. 59. (6011)
- Kuninglik, Konstantin Villemi p., v. a. Luunja vallaval. 25. 1. 20 a. nr. 504. (6012)
- Viira, Eduard Mihkli p., v. a. Kavastu vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 434. (6013)
- Steinberg, Ferdinand Peetri p., v. a. Krüüdneri vallaval. 14. 9. 26 a. nr. 433. (6535)
- Uster, Mari. (39332)
- Vaksmann, Jüri Jüri p., v. a. Järvakandi vallav. 7. 6. 25 a. nr. 294/241896. (6311)
- Värner, Jüri Mardi p., v. a. Ingliste vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 97. (6313)
- Ühtid, Mijna Mihkli t., v. a. Loona vallaval. 6. 2. 20 a. nr. 631. (6314)

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 5. mail 1927. a. kell 11 homm. müüakse S. Raevalla t. nr. 2-a, ENAMPÄKKUMISEL

Otto-Heinrich Kaberi päralt olev varandus, mis koosneb 20 puudast kaalude terasest, 1 raua-puurmasinast, 1 raua- ja terase-rihtplatest, 20 kahepuudal. kaaluvihist, 1 kirjutusmasinast „Modell“, 2 viiepuudal. sepalasist, hinnatud 38.500 marga peale, trahvide, haigekassa- ja kohtumaksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 20. aprillil 1927. a.

Nr. 017.

J. Tobias.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 4. mail 1927. a. kell 12 homm. müüakse Lutheri tän. nr. 48-b ENAMPÄKKUMISEL

metallitööstuse „Meteor“i päralt olev varandus, mis koosneb 2 raua-treipingist ja 50 puud. tolliterasest, hinnatud 120.000 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohapeal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 20. aprillil 1927. a.

Nr. 02951.

J. Tobias.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Väike-Maarja jaoskonna politseikomissar Virumaal annab teada, et 9. mail 1927. a. kell 10 homm. müüakse Vao vallas, Araski asunduses,

ENAMPÄKKUMISEL

Joosep Elias'e päralt olev varandus, mis koosneb kahest hobusest, kahest lehmast, kahest mullikast, kuuest lambast, ühest seast, sõidu- ja põllutööriistadest, hinnatud kokku 55.000 marga peale, rendivõla ja kohtumaksu sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi ja asju võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast. Ärinal, 23. aprillil 1927. a.

Nr. 04945, 4056, 4057.

F. Kalm.
Politseikomissar.

KUULUTUS.

Mõisaküla jaoskonna politseikomissar Pärnumaal annab teada, et 10. mail 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Abja-Paluoja alevis, Liiberi maja hoovis,

ENAMPÄKKUMISEL

Peeter Piiskopi päralt olev varandus, mis koosneb lokomobiil-aurukatlast, 25 hobusejõuline, hinnatud 32.000 marga peale, omavalitsuse maksu sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast.

Mõisakülas, 23. aprillil 1927. a.

Nr. 16.

S. Kook.
Politseikomissar.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 5. mail 1927. a. kell 12 homm. müüakse S. Raevalla t. nr. 34, Apfelbaum ja Ko. saeveskis,

ENAMPÄKKUMISEL

Eugen ja Evald Apfelbaum'ide päralt olev varandus, mis koosneb 99 süllast arsinapikestest põletispuudest (pinnad), hinnatud 79.200 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks. Müüdavaid puid võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 20. aprillil 1927. a.

Nr. 02945.

J. Tobias.
Politsei abikomissar.

KUULUTUS

Paide jaosk. politseikomissar annab teada, et 30. apr. 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Veinjärve vallas, Preedi mõisas

ENAMPÄKKUMISEL

August Vrede päralt olev varandus, mis koosneb lokomobiilist „Marschal“ ja „Marschal“ süsteemisest rehepeksumasinast, hinnatud 150.000 marga peale, liikum. varanduste maksu sissenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Paides, 12. aprillil 1927. a.

Nr. 06432.

J. Tilling.

Paide jaosk. politseikomissar Järvamaal.